

DICCIONARI DE TERMES I DEFINICIONS

En **aquest color** els conceptes de caràcter genèric i en **aquest altre** els de caràcter específic.

Abast (riscos geològics)

Zona màxima d'arribada d'un procés o fenomen determinada a partir de criteris geomorfològics o de modelització.

Adreça

Conjunt d'elements informatius necessaris per localitzar el punt d'accés a un lloc on hi poden viure persones i/o s'hi poden desenvolupar activitats.

Nota: Una part de l'adreça dona informació relativa al punt d'accés públic al lloc i la resta específica cadascuna de les entitats que formen part dels edificis (locals, habitatges, etc.) ubicats al lloc.

Allau (de neu)

Massa de neu que es desprèn i es precipita vessant avall d'una muntanya, arrossegant sovint roques, pedruscall i fang.

Amplitud tèrmica

Diferència entre les temperatures mitjanes més altes i més baixes al llarg d'un any [METEOTERM].

Àpex del con de dejecció (riscos geològics)

És el lloc geomètric a partir del qual una conca hidrogràfica perd l'encaixament, hi ha un canvi de pendent i on l'acumulació dels sediments és molt important; normalment se situa en el punt topogràfic més elevat del con de dejecció.

Arbre

Planta gran llenyosa i perenne amb un tronc diferenciat que dona lloc a branques o fulles a certa distància de la terra [GEMET].

Arbreda

Conjunt d'arbres [[Decret 120/1989, de 17 d'abril](#)].

Àrees agrícoles

Superfícies que es troben ocupades per diferents sistemes de conreus actius, en guaret o en transformació. Inclou conreus de secà i regadiu com ara els herbacis, les vinyes, oliverars i altres conreus llenyosos. També inclou horta, vivers i conreus forçats, així com conreus en transformació.

Àrees forestals i naturals

Superfícies que es troben ocupades per cobertes naturals o semi-naturals que no són ni cultivades ni urbanitzades. Inclou boscos de diferent tipologia, matollars, prats i herbassars, i terrenys sense o amb escassa vegetació.

Àrees urbanitzades

Superfícies que es troben ocupades per nuclis de població, àrees metropolitanes o espais urbans agrupats a l'entorn de la població més central i per espais urbanitzats en les àrees agrícoles o forestals. Inclou àrees industrials, comercials i de serveis, així

com les zones esportives i de lleure. També inclou les infraestructures de comunicacions com les carreteres, les xarxes ferroviàries, els ports, els aeroports i els serveis derivats. Bona part de la superfície es troba impermeabilitzada pels edificis i el sòl nu urbà, tot i que també inclou les zones verdes adjacents.

Bloc

Edifici independent d'altres que forma part d'una agrupació.

Bolcada (riscos geològics)

Rotació d'un pany de paret de roca o de sòl cap endavant i cap a l'exterior d'un vessant. L'eix de rotació se situa per sota del centre de gravetat de la massa inestable (Diccionari d'Enginyeria civil, 2005).

Cardinalitat de les relacions

Indica quines són les regles que regeixen les relacions entre les entitats, en el sentit de quantes instàncies d'una entitat poden estar relacionades amb les instàncies de l'altra entitat.

Casa forestal

Habitatge destinat a la gestió o conservació de la forest pública on s'ubica.

Catàleg de forests d'utilitat pública

El Catàleg de Forests d'utilitat pública és un registre públic de caràcter administratiu regulat per la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, en el qual s'inclouen totes les forests que hagin estat declarades d'utilitat pública, així com totes les actuacions que tinguin a veure amb el seu estat jurídic i patrimonial (atermenaments i fitacions, ocupacions, concessions i servituds, segregacions, permutes, etc.) i esdevé un dels instruments més importants de l'Administració forestal per a la defensa del patrimoni forestal de titularitat pública [[Llei 43/2003](#)].

Catàleg de sòls

El catàleg de sòls és el terme emprat per a referir-se al conjunt de tipus de sòls que s'han identificat i definit, fins al moment, dins del programa de cartografia de sòls "Mapa Geològic de Catalunya. Geotrell IV. Mapa de sòls a escala 1:25.000 (MSC25M)".

El Catàleg aprovat per l'ICGC serveix, bàsicament, com unes especificacions per a identificar, classificar, anomenar i organitzar, al nivell cartogràfic que es considera adequat a l'escala de treball d'un projecte determinat, els sòls que s'han desenvolupat en el territori.

Catàleg d'objectes geogràfics

Terme usat per a descriure un catàleg que conté les definicions i les descripcions dels tipus d'objectes geogràfics, els atributs dels objectes geogràfics i les relacions d'un o més conjunts d'informació geogràfica, junt amb les operacions que es poden aplicar [[ISO 19110](#)].

Cel·la de quadrícula

Cadascuna de les àrees en què la quadrícula parteix l'espai.

CharacterString

Seqüència de longitud arbitrària de caràcters que inclou els accents i caràcters especials previstos en les normes [ISO/IEC 10646](#) i [ISO 8859](#) [Basat en [ISO 19103](#)].

Cinegètica

Tot allò relacionat amb la gestió i l'aprofitament, mitjançant la caça, d'espècies de la fauna salvatge.

Clau forana

Conjunt de camps o atributs d'una entitat que permeten identificar de manera unívoca una instància d'una altra entitat, amb la qual està relacionada.

Clau primària

Conjunt de camps o atributs d'una entitat que permeten identificar de manera unívoca cada instància de l'entitat.

Nota: La clau primària d'una entitat també es coneix com a "*clau principal*".

Coberta del sòl

Coberta física i biològica de la superfície terrestre que inclou les superfícies artificials, àrees agrícoles, boscos, àrees naturals i seminaturals, aiguamolls, masses d'aigua [[Directiva 2007/2/EC](#)].

Colada de terra

Deformació plàstica i lenta de terres o de roques tendres, com ara flysch, pissarres i fil·lites, que sol iniciar-se com a lliscament rotatori i que després continua la seva progressió com a flux. És característica de materials amb un comportament fràgil, la resistència dels quals davalla bruscament després de les primeres deformacions. Quan hi predominen els materials cohesius s'anomenen colades de fang. Llavors, solen donar un dipòsit lobulat allargat o llengua. (Diccionari d'Enginyeria civil, 2005).

Completesa

Presència de píxels amb valors no vàlids d'acord amb les característiques del conjunt de dades.

Con de dejecció

Dipòsit de sediments transportats per una torrentada i que té forma cònica o de ventall estès. Els cons s'ubiquen on hi ha un canvi de pendent del perfil longitudinal de la conca com, per exemple, on una vall secundària conflueix amb una vall principal. Aquest canvi de pendent provoca una disminució de la velocitat de l'aigua que transporta els sediments. Al reduir la velocitat l'aigua perd energia per a transportar sediments i, aquests, es dipositen formant el con de dejecció.

Conca hidrogràfica o conca de drenatge

Àrea de terreny que drena aigua a un punt comú com un rierol, un riu o un llac proper. Cada conca petita drena aigua a una conca major que, eventualment, desemboca en l'oceà. Els límits d'una conca no són sempre precisos; poden ésser muntanyes, però també sectors pantanosos.

Conjunt d'informació geogràfica

Col·lecció de dades, en qualsevol estructura de dades espacials (a tall d'exemple, vectorial o *ràster*), que formen una unitat operativa i d'emmagatzematge i que representen una o més classes d'entitats geogràfiques, relacionades o simplement reunides per afinitat temàtica, per coincidència geogràfica o per conveniència. Segons l'estructura de dades i el format pot ser, entre d'altres, un fitxer, una part d'un fitxer o una col·lecció de fitxers. Sovint s'anomena també base cartogràfica digital [[PCC](#)].

Consistència lògica

Grau de compliment de les regles lògiques de l'estructura de les dades, atributs i relacions (l'estructura de les dades pot ser conceptual, lògica o física) [[ISO 19113](#)].

Contaminació atmosfèrica

La contaminació atmosfèrica és un procés que s'inicia amb les emissions a l'aire per part dels diferents focus emissors, contaminants a l'atmosfera. Una vegada aquestes substàncies es troben a l'atmosfera pateixen diferents efectes de transport i/o transformació. Com a resultat d'aquests processos, en un punt determinat es dona una determinada concentració de cada contaminant, que es coneix com a nivell d'immissió [DGQACC].

Contaminant

Un contaminant és el nom que rep tota substància aliena a la composició de l'atmosfera que passa a ella i roman durant un cert temps. També s'inclou dins d'aquesta categoria totes aquelles substàncies que conformen l'atmosfera però que es presenten en concentracions superiors a les naturals. Aquestes substàncies no són sempre d'origen antropogènic; accions naturals com erupcions volcàniques i tempestes de sorra, entre d'altres, poden provocar episodis de contaminació atmosfèrica. Així i tot, quan es parla de contaminació atmosfèrica es fa referència a accions d'origen antropogènic [DGQACC].

Convex hull

Superfície convexa que tanca un conjunt de punts.

Notes:

Una forma intuïtiva de veure el seu significat és imaginar una banda elàstica estirada que els tanca a tots. Quan s'allibera la banda elàstica, aquesta pren la forma de convex hull.

Corrent d'arrossegalls

Desplaçament ràpid d'una mescla de material groller (graves i blocs), material fi (sorra, llim i argila) i una quantitat variable d'aigua, de consistència semblant a la del formigó fresc i que es propaga per onades. Sol començar amb la ruptura per lliscament d'un sòl granular, que es disgrega poc després d'iniciar el moviment. La majoria dels corrents d'arrossegalls es canalitzen per fondalades i barrancs. A causa del caràcter majoritàriament granular dels seus components, té tendència a escampar-se al peu dels vessants. És freqüent que els seus dipòsits s'acumulin a la sortida dels barrancs, on formen cons de dejecció. (Diccionari d'Enginyeria civil, 2005).

Descàrrega elèctrica

Una de les conseqüències de la convecció atmosfèrica és l'electrificació dels núvols de tempesta. Durant el creixement d'aquests núvols es produeix una separació de la càrrega elèctrica, fruit del xoc entre els diversos hidrometeors que conviuen en aquest ambient de forta turbulència. Aquesta càrrega elèctrica s'acumula en diversos estrats de polaritats oposades. Quan el camp elèctric és prou intens s'origina una descàrrega elèctrica que actua com a pont entre les diferents regions de càrrega, dins del núvol o bé entre el núvol i la superfície terrestre. En el primer cas es parla d'una descàrrega núvol-núvol (intra-cloud o cloud lightning, en anglès); en el segon cas s'anomena descàrrega núvol-terra (cloud-to-ground).

Així, els llamps núvol-núvol (d'ara endavant, NN) són descàrregues elèctriques que connecten les diverses zones de càrrega oposada dins d'un mateix núvol de tempesta.

S'acostumen a generar entre les dues regions principals de càrrega, tot i que poden aparèixer en qualsevol zona del núvol on el camp elèctric sigui prou elevat. Els llamps núvol-terra (d'ara endavant, NT) són descàrregues elèctriques que connecten els núvols amb la superfície terrestre. En general, els llamps NT s'han estudiat molt més que no pas els NN, pels danys que ocasionen. Ara bé, en el camp de la meteorologia, ambdós tipus de llamps són interessants. Els llamps NN aporten més informació sobre el cicle de vida de les tempestes (inici de la tempesta, creixement, estat de maduresa, dissipació) que no pas els NT i, per tant, són rellevants en les tasques de vigilància de situacions meteorològiques de perill.

Les descàrregues elèctriques atmosfèriques emeten radiació electromagnètica en un ampli rang de l'espectre (ones de ràdio, microones, llum visible, etc.), característica que s'aprofita per a la seva detecció remota (teledetecció). Els sistemes multidetector moderns com la XDDE, que treballen en el rang de la radiofreqüència, utilitzen majoritàriament dos regions de l'espectre:

- LF (low frequency, 'freqüència baixa'), per a detectar els llamps NT.
- VHF (very high frequency, 'freqüència molt alta'), per a detectar els llamps NN.

Les descàrregues núvol-núvol generen bàsicament emissions en VHF. Concretament, la radiació en VHF prové dels processos de ruptura, els quals tenen dimensions de desenes a centenars de metres. D'altra banda, els corrents que viatgen entre la base del núvol i el terra (les descàrregues de retorn dels llamps NT) generen, principalment, emissions en els rangs de la LF. En aquestes freqüències, els camps de radiació de les descàrregues de retorn són considerables, a causa de la llargada del canal de transmissió núvol-terra i dels elevats corrents de pic d'aquestes descàrregues.

Dades de quadrícula

Dades amb valors d'atributs associats a posicions d'un sistema de quadrícules [[ISO 19129](#)].

Despreniment o caiguda (riscos geològics)

Separació i caiguda d'un tros de sòl o de roca d'una paret molt dreta, amb una trajectòria de caiguda lliure en una part del seu recorregut. El bloc que cau, un cop ha entrat en contacte amb el terreny, segueix el seu recorregut rebotant, rodolant o lliscant, fins aturar-se. (Diccionari d'Enginyeria civil, 2005).

Edifici

Construcció permanent separada i independent concebuda per ser utilitzada com a habitatge o per desenvolupar qualsevol activitat.

Element de qualitat de les dades

Component que descriu un cert aspecte de la qualitat de les dades geogràfiques [[ISO 19157](#)].

Notes: Aquest terme es descriu a la secció 7.3.1 de ISO 19157. L'aplicabilitat d'un element de qualitat a un conjunt de dades depèn tant del contingut del conjunt com de les seves especificacions de producte; és per aquest motiu que no tots els elements de qualitat poden ser aplicables a tots els conjunts de dades.

Element geomorfològic (GeomorphologicFeature)

Tipus d'objecte espacial abstracte que descriu la forma i la naturalesa de la superfície

terrestre (per exemple una forma de relleu). Aquestes formes de relleu es formen per l'acció de processos naturals (canal fluvial, platja, morrena...etc.) o per acció de l'activitat humana (processos antropogènics) com, per exemple, canal de drenatge, pòlder, con de runam. [[Traducció d'INSPIRE Technical Guidelines Annex II, Data Specification on Geology](#)].

Emissió

Les emissions són la quantitat de contaminant que va a parar a l'atmosfera des d'una font emissora de contaminants [DGQACC].

Episodi (riscos geològics)

Interval de temps en què uns factors temporals extrínsecs activen un procés que genera perill.

Escala

Cadascun dels diferents accessos a plantes d'un edifici, que acostumen a compartir un vestíbul.

Escandall

Excavació que es fa en el terreny i que presenta un front d'uns 70-100 cm d'amplada, una longitud que permet realitzar un estudi macromorfològic del sòl amb comoditat i una profunditat que permet comprendre l'organització del sòl, la seva gènesi i la seva resposta en diferents escenaris.

Esdeveniment (riscos geològics)

Succés o fenomen geològic extraordinari o important i episòdic, que queda reflectit al registre estratigràfic i que se superposa als fenòmens normals i freqüents (Riba et al., 1997).

Esfondrament

Moviment vertical d'una massa rocosa, de dimensions variables, que baixa respecte el seu nivell anterior o al de les masses circumdants. Els esfondraments van sovint lligats a l'existència o formació de cavitats subterrànies. A trets generals els esfondraments es divideixen en dues tipologies: col·lapses i subsidències. El col·lapse és un esfondrament molt ràpid. La subsidència és un esfondrament local o regional progressiu, més o menys regular, de la superfície terrestre, sense moviment lateral o gairebé cap; és un moviment lent.

Esllavissada

Moviment massiu de sòl o de roques, en un vessant o un desmunt, per l'acció de la gravetat. Sovint s'utilitza com a terme genèric per a referir-se a una varietat de mecanismes com ara els lliscaments, els fluxos o colades, les expansions laterals i els moviments complexos.

Esquema conceptual

Descripció formal d'un model conceptual [[ISO 19101](#)].

Esquema d'aplicació

Esquema conceptual de les dades requerides per una o més aplicacions [[ISO 19101](#)].

Estació meteorològica automàtica

És una [estació meteorològica](#) en la qual els instruments efectuen i transmeten o enregistren automàticament les observacions, realitzant directament, en cas necessari, la conversió a la clau corresponent, o bé realitzant-se aquesta en una estació transscriptora [[Organització Meteorològica Mundial](#) (WMO)].

Estructura geològica (GeologicStructure)

(1) Configuració física dels materials de la Terra reflectida en una heterogeneïtat, patró o fractura que es pot descriure. La identificació d'una GeologicStructure, estructura geològica, és independent del material del qual està formada. [[Traducció d'INSPIRE Technical Guidelines Annex II, Data Specification on Geology](#)].

(2) Arranjament relatiu qualsevol o disposició de les parts components dels elements cristal·lins, mineralògics i petrològics de les unitats que formen l'escorça terrestre (capes, formacions, unitats litodèmiques, etc.) o de la Terra en conjunt. Aquesta noció és aplicada a qualsevol escala i en un espai de qualsevol dimensió; per consegüent, hom distingeix un bon nombre d'estructures: estructures cristal·lins, petrogràfiques, tectòniques, del globus, etc. [[Definició del Riba. O. \(1997\): Diccionari de Geologia. Ed: Enciclopèdia Catalana i Institut d'Estudis Catalans. 1407p.-](#)].

Exactitud posicional

Exactitud de la posició dels fenòmens [[ISO 19113](#)].

Expansió lateral (riscos geològics)

Blocs rocosos o masses de terreny cohesionat i cementat sobre un material tou i deformable. Els blocs es desplacen molt lentament a favor de pendents molt suaus. Són deguts a la pèrdua de resistència del material subjacent, que flueix o es deforma sota el pes dels blocs rígids.

Exposició (riscos geològics)

Conjunt de persones, béns, serveis i processos exposats a l'acció d'un perill. S'expressa quantitativament en el nombre d'elements potencialment afectats.

Factor condicionant (riscos geològics)

Defineix els mecanismes de trencament i els tipus de moviment (distribució i orientació de les diàclasis, litologies, etc.) (González de Vallejo, 2002).

Factor desencadenant (riscos geològics)

Defineix generalment la magnitud dels processos; són variables o transitoris (contingut en aigua, sacsejades sísmiques, etc.) (González de Vallejo, 2002).

Fenomen

Terme usat per a descriure l'abstracció d'elements del món real [[ISO 19101](#)]. És la unitat fonamental d'informació geogràfica [[ISO 19109](#)].

Notes: Un fenomen es pot trobar com a una instància (element geogràfic del món real representat com a un fenomen discret) o un tipus (classe que agrupa instàncies de fenomen que tenen característiques comuns). En aquest document s'utilitza 'tipus de fenomen' i 'instància de fenomen' quan només es vol fer referència a un element geogràfic. El tipus de fenomen es representa amb una classe al diagrama *UML*.

Fenomen (riscos geològics)

Resultat d'un procés natural que genera perillositat.

Flux (riscos geològics)

Desplaçament massiu de sòls o de roques molt fracturades, continu espacialment i en què les superfícies de cisallament tenen una vida molt curta, es troben poc desenvolupades i, en general, no es conserven. Les partícules dins del cos en moviment no tenen la mateixa velocitat ni, de vegades, segueixen trajectòries paral·leles. Per aquest motiu, la forma de la massa desplaçada experimenta canvis, en particular, un estirament (Diccionari d'Enginyeria civil, 2005)

Flux torrencial (riscos geològics)

Tipus de moviment de vessant caracteritzat pel moviment ràpid d'un conjunt caòtic de materials detrítics grollers desencadenat per un episodi de pluges intenses i/o persistents. El moviment pot començar al vessant o a la llera i es canalitza per un torrent o barranc, podent assolir grans distàncies. Acostumen a aturar-se generant cons de dejecció. Dins d'aquest tipus de fenomen s'inclouen els fluxos hiperconcentrats i els corrents d'arrossegalls.

Forests

Terrenys forestals o forests d'acord amb l'article 2 de la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya:

- Els sòls rústics poblats d'espècies arbòries o arbustives, de matolls i d'herbes.
- Els erms situats en els límits dels boscos i que siguin necessaris per a la protecció d'aquests. Els erms que per les seves característiques siguin adequats per a l'aforestació o la reforestació.
- Els prats de regeneració natural, els aiguamolls, els rasos poblats anteriorment i transformats sense l'autorització corresponent, i els camins forestals.
- Els terrenys agrícoles que circumstancialment són objecte d'explotació forestal amb espècies de creixement ràpid (pollancre, eucaliptus, etc.). Aquests terrenys es consideren terrenys forestals temporals amb una durada mínima del torn de l'espècie [\[Llei 6/1988\]](#).

Forests públiques

Boscos patrimoni de la Generalitat de Catalunya, Estat, entitats locals i altres administracions públiques, d'acord amb l'article 4 de la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya [\[Llei 6/1988\]](#).

Freqüència

Invers del període de retorn.

Horitzó

Capa diferenciable en un perfil de sòl, resultant de l'acció d'uns processos edafogenètics, que presenta una disposició més o menys horitzontal i una certa homogeneïtat pel que fa a les seves característiques morfològiques, físiques i químiques.

Imatge Satèl·lit

Una representació gràfica de les dades projectada sobre una quadrícula bidimensional d'elements d'imatge individuals (píxels) i adquirida des d'un objecte fet per l'home i col·locat en òrbita al voltant d'un planeta, la lluna o estrella [[GEMET](#)].

Immissió

Les immissions són la concentració del contaminant (o nivell) en cada punt del territori, és a dir, el que respiraria una persona en aquell punt [DGQACC].

Incendi Forestal

Foc que s'estén sense control sobre terreny forestal, afectant vegetació que no estava destinada a cremar [[Pla INFOCAT](#)].

Indicador geomorfològic

Element o entitat espacio-temporal que reflexa el tipus i la forma del relleu, la seva distribució i l'estat actual. Determina la potencialitat d'un procés.

Indicador d'activitat (riscos geològics)

Element o tret reconegut al terreny que indica el moviment d'un fenomen.

Indicador estructural (riscos geològics)

Element o tret condicionant a afavorir un procés. Exemples: Diàclasis, fractures, densitat de les fractures.

Indici d'inestabilitat (riscos geològics)

Element o tret reconegut al terreny que indica la inestabilitat d'una zona.

Integer

Nombre que consisteix en un valor sencer exacte, sense decimals [Basat en [ISO 19103](#)].

Intensitat (riscos geològics)

Severitat del fenomen. Intensitat sísmica. Força d'un terratrèmol mesurada o estimada basant-se en els efectes macrosísmics sobre les estructures o els éssers humans.

Inventari (riscos geològics)

Identificació d'aquells fenòmens que poden ocasionar un risc.

Isolínia

Línia que uneix en un mapa els punts on el valor d'un element determinat és el mateix [Diccionari de la llengua catalana, 2a edició <http://dlc.iec.cat/index.html>].

Isohieta

Línia que uneix en un mapa els punts que tenen la mateixa quantitat de precipitació durant un període de temps determinat [Diccionari de la llengua catalana, 2a edició <http://dlc.iec.cat/index.html>].

Isoterma

Línia imaginària que uneix en un mapa els punts de la superfície de la Terra que tenen la mateixa temperatura en un moment donat o la mateixa temperatura mitjana durant un cert període [Diccionari de la llengua catalana, 2a edició <http://dlc.iec.cat/index.html>].

Ítem

Qualsevol cosa que pot ser descrita i considerada per separat [[ISO 2859-5](#)].

Línia de terme

La totalitat de la línia comuna entre dos municipis, independentment del nombre de trams [Decret 244/2007].

Lliscament (riscos geològics)

Moviment d'una massa rígida de sòl o d'un bloc rocós en un vessant que té lloc per una o més superfícies de trencament o per una zona relativament prima amb una intensa deformació de cisallament. La forma de la massa durant el desplaçament es manté a grans trets. Segons la forma de la superfície del trencament, els lliscaments poden ser rotatoris, quan el moviment segueix una superfície de ruptura corba i el terreny experimenta un gir, o de translació, quan el terreny es desplaça per una superfície plana o lleument ondulada tot descrivint una trajectòria rectilínia. (Diccionari d'Enginyeria civil, 2005).

Magnitud (riscos geològics)

Severitat del fenomen. Magnitud sísmica: mesura de la grandària d'un terratrèmol tenint en compte l'energia emesa en forma d'ones elàstiques.

Mapa

És la representació proporcional del territori en la qual les informacions, geogràfiques, s'expressen de forma selectiva i generalitzada mitjançant un llenguatge propi i convencional.

Mapa de Susceptibilitat (riscos geològics)

Mapa de zones amb diferent grau de susceptibilitat davant l'ocurrència d'un tipus de procés (González de Vallejo, 2002).

Mapa d'inventari (riscos geològics)

Mapa de localització i distribució dels processos actuals i passats i/o de les zones afectades. Característiques dels processos (tipus, magnitud, velocitat, intensitat) (González de Vallejo, 2002).

Mapa Geoantròpic

Mapa que considera els factors geològics i geomorfològics que caracteritzen el medi físic i els factors antròpics que el modifiquen i/o estan condicionats per aquell.

Reflecteixen aquells elements i processos geològics que incideixen o poden incidir de forma directa en les activitats humanes, juntament amb aquelles activitats o accions humanes que incideixen o poden incidir de forma directa en les característiques o les propietats del terreny (IGC, 2007).

Mapa municipal de Catalunya

La delimitació completa d'un municipi comporta l'elaboració del seu mapa municipal, el qual ha de ser sotmès a la consideració de la Comissió de Delimitació Territorial. El mapa municipal s'ha de fer en format digital i a escala 1:5.000 [Decret 244/2007].

Mapa temàtic de sòls

És un mapa que mostra una característica o propietat dels sòls d'una zona cartografiada. Acostuma a ser un mapa derivat directament dels mapes de sòls.

Masses d'aigua

Superfícies que es troben ocupades per aigua dolça o salada. Les cobertes d'aigua dolça o interiors estan formades per cursos fluvials, llacs, llacunes i infraestructures per a recollir o canalitzar l'aigua com embassaments, basses i canals artificials. Les cobertes d'aigua salada o marina inclouen el mar i les llacunes costaneres salinitzades.

Memòria dels treballs topogràfics

Correspon a l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya efectuar l'aixecament de les coordenades de les fites i elaborar la memòria dels treballs topogràfics de la totalitat de la línia de terme on han de constar les coordenades UTM de les fites i la trajectòria de la línia de terme compresa entre les fites. Aquest document s'ha de traslladar sobre la cartografia oficial de Catalunya a escala 1:5.000 [Decret 244/2007].

Mesura bàsica de la qualitat de les dades

Mesura genèrica de qualitat de les dades utilitzada com a base per a la creació de mesures específiques de qualitat de les dades [ISO 19157].

Nota: El concepte de mesura de la qualitat de les dades equival al de l'avaluació d'un element de qualitat de les dades, segons ISO 19157.

Model conceptual

Model que defineix conceptes d'un univers de discurs [ISO 19101].

Model de dades

Conjunt d'estructures i regles per mitjà de les quals s'organitzen i operen en un sistema d'informació les dades corresponents a la informació que constitueix la representació d'un univers determinat (per exemple, el model de dades relacional o, en el context del Sistema d'Informació Geogràfica, el model de dades ràster). Proporciona les estructures a partir de les quals es construeix el programari i, aleshores, constitueix el patró de disseny de bases de dades, alfanumèriques o espacials, per a organitzar la informació [PCC].

Model digital d'elevacions

Conjunt de dades d'elevacions que s'assignen algorímicament a coordenades bidimensionals [[ISO 19101-2](#)].

Municipi

Entitat bàsica de l'organització territorial i l'element primari de participació ciutadana en els assumptes públics [article 46.1 del [Decret legislatiu 2/2003](#), de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya].

El municipi és l'ens local bàsic de l'organització territorial de l'Estat. Té personalitat jurídica i plena capacitat per a l'acompliment dels seus fins. [LLEI7/1985]. (definició de les especificacions de la Base municipal de Catalunya 1:5.000 v1.0).

Número postal o número de policia

Cadascun dels números que identifiquen els diferents accessos a llocs dins d'una via.

Objecte geogràfic

Terme usat per a descriure l'abstracció d'elements del món real [[ISO 19101](#)]. És la unitat fonamental d'informació geogràfica [[ISO 19109](#)].

Notes: Un objecte geogràfic es pot trobar com a una instància (element geogràfic del món real representat com a un objecte geogràfic discret) o un tipus (classe que agrupa instàncies d'objecte geogràfic que tenen característiques comuns). En aquest document s'utilitza '*tipus d'objecte geogràfic*' i '*instància d'objecte geogràfic*' quan només es vol fer referència a un element geogràfic. El tipus d'objecte geogràfic es representa amb una classe al diagrama UML. El terme "objecte geogràfic" substitueix a "fenomen" com a traducció oficial i normalitzada del terme anglès "feature" des del 2 de desembre de 2013, segons acord del Comitè Tècnic de Normalització 148 d'AENOR a la seva reunió plenària número 43.

Objecte geològic (GeologicFeature)

Objecte geològic conceptual sobre el que s'emet la hipòtesi de què existeix de forma coherent al món. Correspon a un element de la llegenda del mapa geològic tradicional. Les coordenades dels límits d'un objecte geològic es poden descriure, però la seva forma no. La implementació de l'objecte geològic abstracte es concreta (s'instancia) amb la descripció de les dades. [[Traducció d'INSPIRE Technical Guidelines Annex II, Data Specification on Geology](#)].

Nota: Es tracta com una concreció temàtica d'un objecte geogràfic més.

Observació

Prospecció o exploració bàsica del sòl feta a partir de sondatges manuals amb barrina o talls naturals en el terreny, que permet verificar el tipus de sòl que apareix i determinar l'extensió de la seva distribució en el terreny.

Ortofoto

Fotografia amb escala constant i propietats d'una projecció ortogonal, formada a partir d'una fotografia en projecció central mitjançant rectificació diferencial [[Diccionari terminològic de fotogrametria. ICC](#)].

Parc Nacional

Les àrees d'excepcional bellesa natural, destinades a la conservació de la flora, la fauna i el paisatge, i per la recreació si no entra en conflicte amb la conservació [\[GEMET\]](#).

Parc Natural

Són parcs naturals els espais naturals que presenten valors naturals qualificats, la protecció dels quals es fa amb l'objectiu d'aconseguir-ne la conservació d'una manera compatible amb l'aprofitament ordenat de llurs recursos i l'activitat de llurs habitants [\[Llei 12/1985\]](#).

Parcel·la

Superfície contínua de terreny amb una referència alfanumèrica cadastral única representada gràficament en el SIGPAC [\[Decret 245/2008, de 9 de desembre, pel qual es regula el Sistema d'informació geogràfica de parcel·les agrícoles\]](#).

Perfil de sòl

Tall vertical del terreny que permet estudiar el sòl en el seu conjunt, des de la superfície fins al material originari.

Perillositat (riscos geològics)

Probabilitat d'ocurrència d'un fenomen potencialment destructiu en un període de temps específic i en un àrea de terreny determinada. La probabilitat de manifestació està relacionada amb la "freqüència" del fenomen i el potencial destructiu amb la "magnitud" del fenomen.

Període de retorn

Anys transcorreguts entre dos esdeveniments o processos de característiques semblants (González de Vallejo, 2002).

Planejament General vigent

El planejament urbanístic general està integrat pels plans d'ordenació urbanística municipals i plurimunicipals, les normes de planejament urbanístic i els programes d'actuació urbanística municipal i comarcals, aprovats per la comissió territorial d'urbanisme competent i, si escau, pel conseller/a del Departament, i publicats al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

També s'inclouen les figures de planejament general anteriors al Text refós de la Llei d'urbanisme vigent Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost: plans generals d'ordenació urbana i normes subsidiàries i complementàries de planejament [\[Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, consolidat amb les modificacions introduïdes per la \[Llei 3/2012, de 22 de febrer. Text refós de la Llei d'urbanisme\]\(#\)\]](#).

Planta

Cadascun dels nivells d'alçada dins un edifici.

Política agrícola comuna

Instrumentació legal i política de la Unió Europea amb l'objectiu d'establir unes condicions que permetin als agricultors desenvolupar les seves múltiples funcions per

a la societat, en especial la de produir aliments, fer front als reptes en seguretat i qualitat alimentàries i en matèria d'intercanvi comercial, amb respecte pel medi ambient.

Nota: Constitueix una de les polítiques més importants de la Unió Europea, on més del 90% dels territoris dels Estats Membres corresponen a superfícies agrícoles o boscos, amb una despesa agrària al voltant del 45% del pressupost comunitari.

Porta

Cadascun dels accessos a les entitats de l'edifici (locals, habitatges, etc.), a partir de cada planta.

Precipitació

Fenomen atmosfèric que consisteix en la caiguda de partícules d'aigua en forma sòlida o líquida que procedeixen de l'atmosfera i arriben fins a la superfície terrestre

Precipitació mitjana estacional [Diccionari de geografia física

http://www.termcat.cat/ca/Diccionaris_En_Linia/124/].

Prevenió (riscos geològics)

Conèixer amb anticipació l'ocurrència d'un fenomen, en temps i lloc, amb la finalitat d'evitar o frenar el procés o protegir-se d'ell (adaptada de González, 2002).

Procés (riscos geològics)

Model físic, químic i biològic pel que successos com erupcions volcàniques, terratrèmols, desprendiments de terra i inundacions afecten a la superfície de la terra (Keller, 2004).

Punt de quadrícula

Punt situat a la intersecció de dues o més corbes en una quadrícula [ISO 19129].

Quadrícula

Xarxa composta de dos o més conjunts de corbes en què els elements de cada conjunt intersequen els dels altres d'una manera algorísmica [ISO 19129].

Quadtree

Estructura jeràrquica corresponent a la divisió recursiva del espai en que cada element es divideix en quatre elements iguals.

Notes:

Si es parteix de un quadrat de 1Km de costat, en el primer nivell obtenim quatre de 500m, en el segons quatre de 250m i així successivament.

Anàlogament la construcció es pot fer en sentit invers, agregant, amb els mateixos resultats. Si el criteri de divisió o agregació s'associa a un cert llindar de un fenomen (població en aquest cas) obtenim una divisió del territori en el que la seva resolució depèn del llindar. En el cas que ens ocupa la resolució espacial serà més gran en zones a on hi ha mes població.

Qualitat

Totalitat de característiques d'un producte relatives a la seva capacitat per a satisfer les necessitats indicades i implícites [ISO 19101].

Qualitat de l'aire

Per avaluar els efectes sobre la salut i el medi s'estableix el grau de qualitat de l'aire, que és inversament proporcional als nivells d'immissió [DGQACC].

Radar meteorològic

Els radars meteorològics són instruments d'observació que permeten detectar a distància la presència de precipitació i estimar la seva intensitat. Aquesta capacitat converteix els radars en eines imprescindibles per fer un seguiment i una previsió immediata en situacions de pluges intenses, a fi de minimitzar els efectes dels aiguats sobre les persones i els béns materials. En situacions de precipitació ordinària els radars també resulten de gran utilitat per tal d'estimar de forma rutinària la precipitació amb una elevada freqüència temporal i resolució espacial, adequada per moltes aplicacions hidrològiques [SMC].

Radiosonda

Una sonda convencional disposa de sensors atmosfèrics, un radiotransmissor per enviar les dades, i un equip de GPS per posicionar en tot moment la sonda i extreure'n la velocitat i la direcció del vent.

Quan el globus és alliberat, s'enlaira a l'atmosfera a una velocitat aproximada de 5 m/s, i a petits intervals de temps es van prenent mesures que són transmeses a la superfície mitjançant un senyal de ràdio. Aquest globus arriba fins a una altitud generalment entre 20 i 30 km, depenent de les condicions meteorològiques [SMC].

Radiosondatge

Un sondatge atmosfèric realitzat per una radiosonda. És a dir, la caracterització vertical de l'atmosfera mitjançant instruments transportats habitualment per un globus ple d'heli. Les variables que s'obtenen són la temperatura, la humitat relativa, la pressió, la força i direcció del vent a diferents altures. La temperatura i la humitat relativa es mesuren de forma directa i la pressió, la força i direcció del vent de forma indirecta (a partir de la posició que dona el GPS) [SMC].

Real

Nombre, amb coma flotant, que representa un valor amb una precisió corresponent al nombre de dígits mostrats [Basat en [ISO 19103](#)].

Recinte

Superfície contínua de terreny, dins una parcel·la, amb un mateix ús agrícola dels definits en aquest Sistema, d'acord amb el que determina l'annex 1 del Decret 245/2008 [[Decret 245/2008, de 9 de desembre, pel qual es regula el Sistema d'informació geogràfica de parcel·les agrícoles](#)].

Notes: Per 'aquest Sistema' s'entén el Sistema d'Informació Geogràfica de Parcel·les Agrícoles (SIGPAC). El concepte de *Recinte* es defineix també a l'Ordre AAM/6/2013, de 17 de gener, per la qual s'estableix i es regula la declaració única agrària de 2013, com a '*porció contínua de terreny que, dins d'una parcel·la, té un mateix ús o aprofitament i un mateix sistema d'explotació*'.

Rectificació

Correcció dels desplaçaments per la inclinació, l'altura i la projecció central en una imatge aèria, amb la finalitat d'obtenir una ortoimatge o una imatge vertical equivalent en què es corregeixi l'efecte de la inclinació de l'eix òptic del sensor [[Diccionari terminològic de fotogrametria. ICC](#)].

Refugi

Espais naturals de petites dimensions on es limiten els usos per tal d'assegurar la conservació d'espècies de fauna autòctona, sovint amenaçades.

Règim pluviomètric

Característica de la distribució estacional de la precipitació a qualsevol lloc [METEOTERM].

Règims d'ajut

Sèrie d'ajuts directes a la renda, instaurats en virtut de la política agrícola comuna, en particular amb la finalitat de garantir un nivell de vida equitatiu a la població agrària [[Reglament \(CE\) N° 73/2009 del Consell, de 19 de gener de 2009](#), pel qual s'estableixen disposicions comunes aplicables als règims d'ajut directe als agricultors en el marc de la política agrícola comuna i s'instauen determinats règims d'ajut als agricultors i pel qual es modifiquen els Reglaments [\(CE\) N° 1290/2005](#), [\(CE\) N° 247/2006](#), [\(CE\) N° 378/2007](#) i es deroga el [Reglament \(CE\) N° 1782/2003](#)].

Registre

Relació en què queden inscrits els individus o casos d'un determinat tipus de fets o entitats [[Diccionari terminològic de sistemes d'informació geogràfica](#)].

Registre de Població

És un registre administratiu on figuren les dades actualitzades de caràcter obligatori dels veïns inscrits en els padrons municipals d'habitants de tots els ajuntaments de Catalunya. [Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya].

Reptació (riscos geològics)

Moviment molt lent d'una capa de sòl en un vessant, perceptible només després de llargs períodes d'observació. No presenta superfícies de trencament definides. Aquest terme s'aplica a diferents mecanismes: a) desplaçaments estacionals, per efecte de la gravetat, de partícules aïllades o de capes fines de sòl amb l'ajuda de cicles de gel-desgel o d'humectació-assecat i que disminueixen ràpidament en profunditat; b) desplaçaments lents, però continus, a gran profunditat, que tenen lloc en terrenys de naturalesa plàstica, com ara les formacions argiloses i margoses, quan es troben recoberts per estrats potents i densos que els transmeten fortes càrregues verticals. El mecanisme correspon al concepte de fluència emprat en enginyeria, pel qual la deformació té lloc a tensió constant, per sota de la resistència límit del material afectat; c) desplaçaments, primer molt lents, que s'acceleren progressivament i precedeixen la ruptura del vessant. Poden considerar-se els primers estadis de la ruptura. (Diccionari d'Enginyeria civil, 2005).

Reserva

Qualsevol àrea de terra o aigua que ha estat reservat per a un propòsit especial, sovint per prevenir o reduir el dany a la vida silvestre i els ecosistemes [[GEMET](#)].

Risc

Concepte d'ordre social i econòmic que estima la probabilitat de pèrdues en vides humanes o materials a causa d'un fenomen natural. Així, el risc es defineix com la combinació de la perillositat d'un determinat fenomen, de la vulnerabilitat dels elements exposats i de la seva exposició, i s'expressa convencionalment mitjançant la següent relació: $\text{Risc} = \text{Perillositat} \times \text{Vulnerabilitat} \times \text{Exposició}$. Per a què existeixi risc han de coincidir les tres components: si no hi ha perillositat, o no hi ha exposició o no hi ha vulnerabilitat, no hi ha risc, és a dir, aquest és nul.

Riscos geològics

Terme genèric que s'utilitza per a referir-se als diferents fenòmens geològics que poden generar un risc.

Rotació – flux (riscos geològics)

Moviments mixtes constituïts per la combinació de un esllavissament rotacional i un flux.

Sistema d'informació

Sistema que permet l'emmagatzematge organitzat i la circulació de les dades d'una organització com a suport de les seves activitats [[Diccionari terminològic de sistemes d'informació geogràfica](#)].

Sistema urbanístic de comunicacions

Comprèn totes les infraestructures necessàries per a la mobilitat de les persones i de les mercaderies, per transport terrestre, marítim o aeri, i comprèn també les àrees de protecció i les àrees d'aparcament de vehicles respectives. [[Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost](#), consolidat amb les modificacions introduïdes per la [Llei 3/2012, de 22 de febrer. Text refós de la Llei d'urbanisme](#)].

Sistema urbanístic d'equipaments comunitaris

Comprèn els centres públics, els equipaments de caràcter religiós, cultural, docent, esportiu, sanitari, assistencial, de serveis tècnics i de transport, i els altres equipaments que siguin d'interès públic o d'interès social [[Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost](#), consolidat amb les modificacions introduïdes per la [Llei 3/2012, de 22 de febrer. Text refós de la Llei d'urbanisme](#)].

Sistema urbanístic d'espais oberts

Comprèn el sistema urbanístic d'espais lliures públics, el sistema costaner, el sistema hidrogràfic i el sistema de protecció:

El sistema urbanístic d'espais lliures públics comprèn els parcs, els jardins, les zones verdes i els espais per a l'esbarjo, el lleure i l'esport. La concreció dels elements que integren aquest sistema ha de tenir en compte l'existència de restes arqueològiques d'interès declarat, d'acord amb el que estableix l'article 9.3 del Decret legislatiu 1/2010

de 3 d'agost [[Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost](#), consolidat amb les modificacions introduïdes per la [Llei 3/2012, de 22 de febrer. Text refós de la Llei d'urbanisme](#)].

El sistema de protecció comprèn espais lliures al voltant dels sistemes, no edificables, amb servituds de protecció i/o reserva dels sistemes que protegeixen. Són espais disponibles per al pas de xarxes lineals de serveis tècnics i ambientals, com són les conduccions de llarg recorregut de subministrament d'aigua, energia, telecomunicacions, galeries de serveis o racks. També són espais de reserva com a vies de comunicació de trànsit restringit (vianants, bicicletes, etc.).

El sistema costaner comprèn els espais lliures costaners com les platges, els penya-segats i altres similars dins la zona marítimo-terrestre inclosos dins el domini públic marítimo-terrestre previst en la legislació vigent.

El sistema hidrogràfic comprèn el conjunt d'espais lliures que conformen les làmines i els cursos naturals de l'aigua: rius, rieres, torrents, llacs, estanys i/o fonts naturals que estructuraven el territori.

Sistema urbanístic d'habitatges dotacionals públics

Comprèn les actuacions públiques d'habitatge destinades a satisfer els requeriments temporals de col·lectius de persones amb necessitats d'assistència o d'emancipació justificades en polítiques socials prèviament definides. Aquestes polítiques s'han d'especificar en la memòria social del planejament urbanístic [[Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost](#), consolidat amb les modificacions introduïdes per la [Llei 3/2012, de 22 de febrer. Text refós de la Llei d'urbanisme](#)].

Sistemes i zones

Integren els sistemes urbanístics els terrenys que el planejament urbanístic reserva per a les comunicacions, per als espais lliures públics, per als equipaments comunitaris i serveis tècnics, i per a les reserves d'habitatge dotacional públic. La resta de terrenys, generalment d'ús privat, que el planejament urbanístic no qualifica de sistemes, són zones [[Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost](#), consolidat amb les modificacions introduïdes per la [Llei 3/2012, de 22 de febrer. Text refós de la Llei d'urbanisme](#)].

Sòl

Capa superior de l'escorça terrestre que està composta per una barreja de partícules minerals, matèria orgànica, aigua, aire i organismes vius, el que conforma un medi ambient molt complex i variable. Aquesta barreja, localitzada en la interfase litosfera - hidrosfera - atmosfera, constitueix un cos natural viu, dinàmic i no renovable a curt i mitjà termini [[Directiva 2007/2/EC](#)].

Sòl derivat

Sòl definit a partir de diferents perfils de sòl observats. Es descriu i caracteritza a partir de les mateixes característiques i propietats que els perfils observats. El valors d'aquestes, però, s'han fixat per coneixement expert o per estimació a partir de valors reals observats per a aquestes característiques en els perfils observats.

Sòl no urbanitzable

Constitueixen el sòl no urbanitzable:

- Els terrenys que el pla d'ordenació urbanística municipal ha de classificar com a no urbanitzables per raó dels factors següents, entre d'altres:
 - Un règim especial de protecció aplicat per la legislació sectorial i pel planejament territorial que exigeixi aquesta classificació com a conseqüència de la necessitat o la conveniència d'evitar la transformació dels terrenys per protegir-ne l'interès connector, natural, agrari, paisatgístic, forestal o d'un altre tipus.
 - Les determinacions dels plans directors, d'acord amb el que estableix l'article 56 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.
 - La subjecció dels terrenys a limitacions o servituds per a la protecció del domini públic.
- Els terrenys que el pla d'ordenació urbanística municipal considera necessari classificar com a sòl no urbanitzable per raó de:
 - La concurrència dels valors considerats per la legislació aplicable en matèria de sòl.
 - L'objectiu de garantir la utilització racional del territori i la qualitat de vida, d'acord amb el model de desenvolupament urbanístic sostenible definit per l'article 3 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i també la concurrència d'altres criteris objectius establerts pel planejament territorial o urbanístic.
 - El valor agrícola dels terrenys inclosos en indicacions geogràfiques protegides o denominacions d'origen.
- Els terrenys reservats per a sistemes urbanístics generals no inclosos en sòl urbà ni en sòl urbanitzable.

[[Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost](#), consolidat amb les modificacions introduïdes per la [Llei 3/2012, de 22 de febrer. Text refós de la Llei d'urbanisme](#)].

Sòl urbà

Constitueixen el sòl urbà:

- Els terrenys que el planejament urbanístic inclou de manera expressa en aquesta classe de sòl perquè, havent estat sotmesos al procés d'integració en el teixit urbà, tenen tots els serveis urbanístics bàsics o bé són compresos en àrees consolidades per a l'edificació d'almenys dues terceres parts de llur superfície edificable. El simple fet que el terreny confronti amb carreteres i vies de connexió interlocal i amb vies que delimiten el sòl urbà no comporta que el terreny tingui la condició de sòl urbà.
- Els terrenys que, en execució del planejament urbanístic, assoleixen el grau d'urbanització que aquest determina.

[[Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost](#), consolidat amb les modificacions introduïdes per la [Llei 3/2012, de 22 de febrer. Text refós de la Llei d'urbanisme](#)].

Sòl urbà consolidat

Constitueixen el sòl urbà consolidat:

- Els terrenys que tenen la condició de solar, d'acord amb l'article 29 del Decret legislatiu 1/2010 de 3 d'agost.
- Els terrenys als quals només manca, per a assolir la condició de solar, assenyalar les alineacions o les rasants, o bé completar o acabar la urbanització en els termes assenyalats per l'article 29.a del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, tant si han estat

inclosos amb aquesta finalitat en un polígon d'actuació urbanística o en sector subjecte a un pla de millora urbana, com si no hi han estat inclosos.

[[Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost](#), consolidat amb les modificacions introduïdes per la [Llei 3/2012, de 22 de febrer. Text refós de la Llei d'urbanisme](#)].

Sòl urbà no consolidat

Té la condició de sòl urbà no consolidat el sòl urbà altre que el consolidat [[Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost](#), consolidat amb les modificacions introduïdes per la [Llei 3/2012, de 22 de febrer. Text refós de la Llei d'urbanisme](#)].

Sòl urbanitzable

Constitueixen el sòl urbanitzable els terrenys que, d'acord amb el que estableix l'article 3 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, el pla d'ordenació urbanística municipal corresponent consideri necessaris i adequats per a garantir el creixement de la població i de l'activitat econòmica, i els terrenys que els plans directors urbanístics delimitin com a àrees residencials estratègiques o com a sectors d'interès supramunicipal dins d'aquesta classe de sòl.

Els plans d'ordenació urbanística municipal poden distingir entre sòl urbanitzable delimitat i sòl urbanitzable no delimitat. [[Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost](#), consolidat amb les modificacions introduïdes per la [Llei 3/2012, de 22 de febrer. Text refós de la Llei d'urbanisme](#)].

Solifluxió

Moviment de sòls cohesius i de poc gruix que recobreixen vessants que produeix un conjunt de deformacions de petites dimensions i de forma lobulada. Solen presentar superfícies de cisallament de petita extensió. Sovint, la solifluxió es presenta en ambients periglacials, on la fusió estacional del gel provoca augments de la pressió de l'aigua intersticial (Diccionari d'Enginyeria civil, 2005).

Susceptibilitat (riscos geològics)

Possibilitat de què en una àrea geogràfica esdevingui o que una àrea geogràfica es vegi afectada per un fenomen natural (González de Vallejo, 2002).

Temperatura

Magnitud termodinàmica que indica el grau de calor d'un cos mesurant-ne l'energia tèrmica en relació amb la d'un altre [Diccionari de geografia física http://www.termcat.cat/ca/Diccionaris_En_Linia/124/].

Terme municipal

El terme municipal és el territori en el qual l'ajuntament exerceix les seves competències. Dins el terme municipal es poden crear entitats municipals descentralitzades [Decret 244/2007].

Territori del municipi

El territori del municipi és el seu terme municipal. El territori dels municipis està definit pels seus mapes [Decret 244/2007].

Territori dels ens locals supramunicipals

El territori dels ens locals supramunicipals és la suma dels termes municipals dels municipis que agrupa [Decret 244/2007].

Unitat cartogràfica (mapa de sòls)

És el conjunt de delimitacions o polígons d'un mapa de sòls que presenten el mateix tipus (o combinació de tipus) de sòls. Presenten, per tant, un cert nivell d'homogeneïtat pel que fa a les principals característiques que permeten definir els sòls en funció dels objectius de la cartografia.

Unitat taxonòmica (mapa de sòls)

És, en qualsevol nivell jeràrquic i sistema de classificació, una classe de sòl definida a partir d'uns intervals de característiques morfològiques, físiques, químiques i biològiques del sòl.

Ús del sòl

L'ús del sòl s'ocupa dels aspectes espacials de totes les activitats humanes sobre la terra i amb la manera com s'adapta la superfície de la terra, o podria ser adaptat per servir a les necessitats humanes. [GEMET].

Variables demogràfiques

Característiques que descriuen a la població en estudi.

Notes:

Exemples de població en estudi són: per sexe, edat, lloc de naixement, etc.

Variant de nom

Diferents maneres en què es denomina un lloc o s'escriu el seu nom.

Via

Espai d'ús públic no edificat destinat a la mobilitat de persones i/o vehicles (inclou carrers, places, avingudes, carreteres, camins, etc).

Els conceptes utilitzats en la confecció del Mapa Municipal són els recollits en el [Decret 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya](#), en el [Decret 4/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'organització comarcal de Catalunya](#), i en el [Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya](#). Concretament s'usen els següents conceptes d'acord amb els decrets:

- terme municipal: àmbit territorial on l'ajuntament exerceix les seves competències (2/2003 i 244/2007)
- operacions de delimitació: (articles 30 i 31 del 244/2007)
- acta de delimitació: (article 31 del 244/2007)
- acta de reconeixement
- fitació: (article 33 del 244/2007)
- memòria dels treballs topogràfics:
- Mapa municipal de Catalunya: (article 37 del 244/2007)